Broj: S1 3 U 036730 20 U
Sarajevo,18.01.2022. godine

26.01.22
US-03-13-1 073 20

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Sword security d.o.o. Sarajevo,Alipašina broj 18,zastupana po Galibi Hrvačić-Karačić advokatu iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1581-8/20 od 23.07.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana,18.01.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-03-07-1-1581-8/20 od 23.07.2020. godine, poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-03-07-1-1581-8/20 od 23.07.2020. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 03-03-01-886/20 od 15.06.2020. godine, te je odbijen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 3.500,00 KM, kao i zahtjev za naknadu troškova za zastupanje po punomoćniku po predmetnoj žalbi u zahtjevanom iznosu od 280,80 KM, usvojen je zahtjev za naknadu troškova za zastupanje po punomoćniku po žalbi od 30.04.2020. godine u iznosu od 280,80 KM i usvojen je zahtjev za naknadu troškova za zastupanje po punomoćniku po žalbi od 22.04.2020. godine u iznosu od 280,80 KM i obavezan je ugovorni organ da isplati troškove sastava žalbi u ukupnom iznosu od 561, 60 KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je tuženi osporenim rješenjem samo djelimično razmatrao žalbene navode tužitelja i o pojedinim žalbenim navodima uopće nije odlučio, a što čini bitnu povredu odredaba Zakona o upravnim sporovima. Nadalje citira žalbene navode, te ističe da je osporavao odluku iz razloga jer je ugovorni organ mimo uputa, vratio postupak u fazu donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača i ponovne ocjene ponuda, a što predstavlja direktnu povredu postupka. Ukazuje da je ovakvim postupanjem ugovorni organ ostavio na snazi dvije odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, i to odluku od 14.04.2020. godine i odluku od 15.06.2020. godine. Ističe da o ovim žalbenim navodima tuženi nije uopće raspravljao. Navodi da je tuženi pravilno citirao sve žalbene navode, ali da je cijenio samo dio žalbenih navoda koji se odnosi na vallidnost dostavljene potvrde, dok apsolutno nije dao nikakvo obrazoženje zbog čega smatra neosnovanim žalbene navode da ugovorni organ nije mogao vratiti postupak u fazu ponovnog donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Nadalje navodi da je isticao i da je prilikom izbora ponuđača za 2019. godinu za isti predmet nabavke dostavio identičnu potvrdu o uspješnoj realizaciji ugovora, koju je tada ugovorni organ ocijenio prihvatljivom, te ukazuje da ni ovaj žalbeni prigovor tuženi nije razmatrao. Ističe da je žalbom osporavao odluku i zbog povrede člana 48. stav 5. Zakona o javnim nabavkama, a koje navode tuženi također nije razmotrio. Ukazuje da je iz obrazloženja osporenog rješenja saznao da je izabrani ponuđač dostavio očitovanje na žalbu tužitelja, ali o čemu tužitelj nije obaviješten, niti mu je pružena mogućnost da se očituje na iznesene navode, te ovakvo postupanje tuženog predstavlja povredu odredbe člana 94. Zakona o javnim nabavkama. Smatra i da je pogrešan zaključak tuženog da dostavljena potvrda ne ispunjava tražene uslove, te ističe da iz iste jasno proizlazi da tužitelj ima dokazano iskustvo tehničke zaštite. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ KJKP Toplane Sarajevo pokrenuo postupak javne nabavke tehnička i fizička zaštita imovine i ljudi, za koju je obavještenje o nabavci broj: 160-1-2-35-3-14/20 od 27.02.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 14.04.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu, a ugovorni organ je dana 29.04.2020. godine donio odluku o djelimičnom usvajanju žalbe. Tužitelj je potom izjavio žalbu i protiv navedene odluke, a tuženi je dana 04.06.2020. godine donio rješenje broj: JN2-03-07-1-1044-8/20 kojim je žalbu usvojio, poništio odluku o djelimičnom usvajanju žalbe i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Ugovorni organ je dana 15.06.2020. godine ponovo donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Tužitelj je protiv ove odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz

obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da tužiteljeva ponuda nije prihvatljiva, obzirom da dostavljena potvrda Ambasade Libije u BiH, ne ispunjava uslove iz tačke 7.4.1.a) tenderske dokumentacije.

Po ocjeni suda zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorom iz tužbe.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16). Ova odredba obavezuje donosioca rješenja da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim, ne sadrži razloge koji su odlučni za donošenje odluke, odnosno isto sadrži samo žalbene navode, izjašnjenje ugovornog organa i izjašnjenje zainteresirane stranke, te zaključak tuženog i razloge zbog kojih smatra da dostavljena potvrda Ambasade Libije u BiH, ne ispunjava uslove iz tačke 7.4.1.a) tenderske dokumentacije. Iz spisa je vidljivo da je podnosilac žalbe dao brojne primjedbe na postupanje ugovornog organa, izmedju ostalog da je mimo uputa, vratio postupak u fazu donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača i ponovne ocjene ponuda, te da je ovakvim postupanjem ugovorni organ ostavio na snazi dvije odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, i to odluku od 14.04.2020. godine i odluku od 15.06.2020. godine, kao i da je ukazivao na povredu člana 48. stav 5. Zakona o javnim nabavkama, na koje tuženi nije odgovorio jasnim razlozima, mada je tuženi dužan kao drugostepeni organ u drugostepenom aktu odgovoriti na sve žalbene prigovore u smislu člana 233. Zakona o upravnom postupku BiH.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost tužiteljevih navoda da ponuda izabranog ponuđača nije u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi će cijeniti sve žalbene prigovore u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne svaki od datih prigovora, u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Osim toga, osnovano tužitelj ukazuje i da mu je onemogućeno da se na adekvatan način izjasni o navodima suprotne strane, a čime su počinjene povrede pravila postupka. Naime, odredbom člana 94. stav 1. Zakona o javnim nabavkama propisano je da su stranke u postupku pravne zaštite: žalilac, ugovorni organ i odabrani ponuđač, a svojstvo stranke mogu imati i drugi privredni subjekti, koji imaju pravni interes u predmetnom postupku javne nabavke. Stavom 3. istog člana propisano je da svaka stranka ima pravo izjasniti se o zahtjevima i navodima druge strane i predložiti dokaze. Ured za razmatranje žalbi svakoj stranci u postupku dostavlja podneske koje zaprimi u predmetu, o kojima se raspravlja o glavnoj stvari ili predlažu nove činjenice i dokazi. Nesporno je da je tužitelj stranka u postupku, te mu

je nedostavljanjem odgovora na žalbu onemogućeno da se se izjasni o navodima izabranog ponuđača, te da predloži dokaze.

Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Navedeno iz razloga jer je tužbu tužitelja sačinio punomoćnik koji ga je u tom momentu zastupao, a koji je prije okončanja upravnog spora obavijestio ovaj sud o otkazu punomoći.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović